

GERÇEK

İŞÇİDEN,

GERÇEK

KÖYLÜDEN YANADIR

GERÇEK

AYLIK SİYASİ GAZETE**KASIM**

1976

SAYI: 23

50 fenik

CUMHURİYETİN 53. YILI

Bir 29 Ekim daha geride kaldı. Her 29 Ekimde olduğu gibi, Cumhuriyetin 53. yıldönümünde büyük törenlerle kutlandı. Hakim sınıfların çeşitli temsilcileri de meçler verdiler. Kalkınma "refahı" vs.. palavraları bu demeçlerin ortak noktası idi. Bu demeçlerin hepsi birbirine bir yumurtanın bir diğerine benzediği kadar benzediğinden yalnızca birine bakmak yeter.

Faşist MC hükümetinin başbakanı Demirel Cumhuriyetin kuruluşunun 53.yıldönümü ile ilgili demecinde şöyle diyor: "Cumhuriyet devletimiz için bir güç milletimiz için aydınlık ve ileri ufuklar demektir. Türkiye Cumhuriyetine milletimiz büyük şuurla sahiptir. Çünkü TC onun için istiklal demektir, hürriyet demektir, refah demektir."

Hakim sınıfların bugünkü başkanı Demirel, demecinde görüldüğü gibi "Cumhuriyet" kavramını soyutlaştırarak, onu sanki sınıflar üstü bir şeymiş gibi göstermeğe çalışıyor. Bugün içinde yaşadığımız adına TC denilen devlet Demirel'in bizi inandıрмаğa çalıştığı gibi sınıflar üstü bir devlet değildir. TC, 53 üncü kuruluş yıldönümü kutlanılan bu devlet, emperyalizmin işbirlikçisi patronların ve toprak ağalarının halk üzerindeki faşist diktatörlüğüdür. Bu devlet, Demirel'in bizi inandıрмаğa çalıştığı gibi, "halkımız için (Demirel milli baskının üstünü örtmek için "milletimiz" diyor) aydınlık ve ileri ufuklar" demektedir. Tam tersi; ortaçağın karanlıkları ve geri kalmışlık demektir. Demirel halkın Cumhuriyeti (yani Devleti) koruduğunu, çünkü Cumhuriyetin halk için istiklal, hürriyet ve refah demek olduğunu söylüyor. Gerçekler Demirel'in söylediklerinin tam tersidir.

Bugün TC'nin "istiklal"e (bağımsızlığa) sahip olduğunu söyleyen, ya dünya nın gerçeklerinden haberi olmayan bir kişidir, ya da domuzuna, bilerek yalan söylemektedir. Demirel ve ona benzer hakim sınıf temsilcileri ikinci türe girerler. Amaçları halkın gözünü boyamaktır. Ama güneş balçıkla sıvanmaz. Gerçekler süslü laflarla gizlenemez. Bugün Cumhuriyetin ilanının 53. yıldönümünde ülkemiz, Amerikan emperyalizminin yarı-sömürgesi durumundadır. Ülke ekonomisine hakim olan sermaye emperyalist yabancı sermayedir. Ülkemizde bugün hakim durum da olan Amerikan emperyalizmi, ülkemizi sömüren tek emperyalist güç değildir. Son dönemde Rus Sosyal emperyalistleri de ülkemize el atmış, Amerikan emperyalizmiyle hegemonya dalışmasına girmiştir. Avrupa emperyalistleride ülkemizi açık pazar etme hazırlıkları içindedir.

PATRON-AGA DEVLETİNİN SÖMÜRÜ VE ZULMÜNE KARŞI İŞÇİ SINIFIMIZIN MÜCADELESİ GELİŞMEKTEDİR.

Kadınlar, çocuklar sabah erkenden kalkıp kömür kuyruğuna giriyor.

Bugün TC'de halk için "hürriyet" olduğunu söyleyen Demirel, yalan söylemektedir. Bugün Türkiye'de hürriyet gerçekte yalnızca işbirlikçi patronlar ve toprak ağaları için vardır. Onlar gerçekte istediğini yapma hürriyetine sahiptir ve yapabilirler. Halk için hürriyet yalnızca kağıt üzerindedir. Halk "hürriyet"i gerçekte yalnızca sokak, cadde iş mi olarak, birde hakim sınıf politikacılarının mutuklarından tanımaktadır.

Bu devlet demokratik ve ekonomik hakları için mücadele eden işçilerin, köylülerin, dar gelirli memurların, gençlerin, kısacası halkın üzerine jandarmanın, polisini, ordusunu, besleme ve sivil faşist sürülerini salmaktadır. İşte budur TC'de hüküm süren "hürriyet".

Bugün TC'de halk için "refah" olduğundan söz eden Demirel yalan söylemektedir. Bugün TC nüfusuna oranla en düşük milli gelire sahip ülkelerden biridir. Milli gelirin dağılımında en büyük adaletsizliklerin olduğu ülkelerden biridir. Ülkemizde refah bir avuç işbirlikçi patron ve toprak ağası ve onların uşakları için vardır. Halkımız ise yoksulluk içinde yaşamaktadır. Nitekim Devlet Planlama Enstitüsünün geçenlerde yayınladığı Raporundanda anlaşıldığı gibi milli gelirin %49'una, nüfusun %9'unu oluşturan işbirlikçi patronlar sahip olmaktadır. Yine çiftçi nüfusun binde sekizini oluşturan toprak ağaları ise milli gelirden %12,9 pay almaktadırlar. Bu da MC'nin başı Süleyman Demirel'in kimler için refahtan bahsettiğini açıkça göstermektedir.

Biz yurtdışında çalışan Türkiyelilerde buralarda zevkimizden eğlenmeye gelmedik. Buralarda para kazanıp ülkemizde yoksulluk çemberinin içinden çıkma umudu bizi buralara getirdi. Ülkemizde Demirel'in iddia ettiği gibi refah hüküm sürseydi, herhalde buralarda sürünmezdik.

Demirel demecine şöyle devam ediyor. "TC'nin vazgeçilmez temel prensipleri vardır. Devletimizin kuvvet ve otorite kaynağı milletimizin iradesidir. Milli hakimiyet prensibi, rejimi Cumhuriyet yapan en önemli niteliklerdir."

TC'nin vazgeçilmez bir diğer prensibi, ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüdür."

Demirel burada görüldüğü gibi "milli iradenin" devletin kuvvet ve otorite kaynağı olduğunu ileri sürüyor. Hakim sınıfların manipülasyonu göre bu "milli irade" her dört yılda bir yapılan seçimlerle ortaya çıkmaktadır. Oylar böylece seçim sahtekarlıklarını "milli iradenin tecellisi" olarak, bize yutturmağa çalışıyorlar. Gerçekte ise seçimlerde halka yal-

nızca hakim sınıfların şu veya bu kandanı seçme imkanı tanınmaktadır. TC devletinin kuvvet kaynağı halkın iradesi değil, emperyalizm ve emperyalist sömürünün sürmesi görevini yüklenen devletin baskı kurumlarıdır. Ülkemizde "milli hakimiyet değil, işbirlikçi patron ve toprak ağalarının "gayri milli" hakimiyeti hüküm sürmektedir.

TC'nin ülkesi ve milleti ile bölünmezliğine gelince: Bugün TC çok uluslu bir devlet durumundadır. Bu devlette çeşitli milliyetler bir arada yaşamaktadır. Ama bu bir arada yaşama milliyetlerin kendi hür iradeleriyle kararladıkları bir olay değildir. Zora dayanmaktadır. Zora dayanan her birlik gibi bu birliğe köftür. Gerçek bir birlik her türlü milli baskının ortadan kalktığı bir ortamda olabilir. Hakim sınıfların bölünmezlik edebiyatı, onların milli baskıyı haklı göstermek için kullandıkları bir propaganda aracıdır. Onların "bölünmezlik"ten anladığı, milli zulmün devamı demektir. Böyle bir bölünmezliğe bütün halklar karşıdır. Halklar gerçek birlikten yanadır. Böyle bir birlik ise işbirlikçi patron ve toprak ağalarının iktidarının yıkılmasına bağlıdır.

Demirel demecine devam ederek şöyle diyor.

"Türkiye Cumhuriyeti medeniyetçidir. İşsizlik, fukaralık, cahillik ve çaresizlikten kurtarılması, yurdun bir ucun bir uca imar ve inşası, kalkınma hamleminin hedefidir. Sosyal adalet ve sosyal güvenliği yaygın hale getirerek, milletimizin refah ve saadetini sağlama ve bunun ilhamını milletimizden almak Cumhuriyetin temel unsurlarından biridir."

Bu sözleri Türkiye halkı hakim sınıfların çeşitli temsilcilerinin ağızlarından 53 yıldır dinliyor. 53 yıldır halk için değişen bir şey yoktur. Bu yüzdende halkın bu patron-ağa devletini korumakta hiçbir menfaati yoktur. Tam tersine halkın menfaati, patron-ağa devletin yıkılmasında, halk iktidarının kurulmasındadır. Halkın koruyacağı tek Cumhuriyet halkın kendi Cumhuriyeti, yani halkın iktidarda olduğu bir Cumhuriyet olabilir, Patron-ağa Cumhuriyeti değil. Halkın Cumhuriyeti ise halkın mücadelesiyle ergeç doğacaktır. Bu doğum mutlaka zorlu ve güç olacak, ama onu engellemeye kimsenin gücü yetmeyecektir.

CUMHURİYETİN 53. YILINDA KÖYLERİMİZ HALLA OKULSUZ, YOLSUZ, SUSSUZ, DOKTORSUZ. KÖYLÜLER, HASTALARINI DOKTORA YETİŞTİRMEK İÇİN 8 SAATLİK YOLDA SIRTLARINDA TAŞIMAKTA. ÇOĞU KEZ YOLDA ÖLMEKTELER.

PATRON-AĞA BASINININ SAHTEKARLIĞINA HAYIR!

1977'de Türkiye'de ta cumhuriyetin kuruluşundan buyana, dört senede bir olduğu gibi, yine genel seçimler yapılacaktır. Bu seçimlerin sonunda, ülkemizdeki hakim sınıfların temsilcilerinden oluşan partilerden hangisinin iktidara geleceği belli olacak. Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte mevcut Patron-Ağa partileri ve bu partilerin sözcülüğünü yapanlar, daha şimdiden kollarını sıvayarak yoğun bir çalışmaya girdiler. Yine hepsi bir bozuk plağı andırır şekilde "vatan, millet sakarya, din iman, Büyük Türkiye," nutuklarını atmaya başladılar. Gün geçmiyorki radyolarda, televizyonlarda, gazetelerde atılan temeller, işletmeye açılan tesislerden bahsedilmesin. Seçim arifesinden önce, üzerinde çok fırtına koparılan konu ise, ülkemizin sosyo-ekonomik yapısının sonucu olarak yurt dışına gelen işçilerin durumudur. Amerikan Emperyalizminin, uşağı sınıfların temsilcilerinden oluşan partilerden tutunda, Avrupa Emperyalizmi'nin ve Rus Sosyal Emperyalizminin uşağı sınıfların temsilcisi partilerin, tümü yurtdışındaki işçilere, oy hakkı tanınması gereği üzerinde birleşiyorlar. Bunun içinde özellikle, Amerikan Emperyalizminin temsilcisi Komprador Kapitalistler ve Toprak Ağası sınıfların, BORAZANI Tercüman Gazetesi ile hem Amerikan hem Avrupa Emperyalizminin temsilcisi sınıfların BORAZANI Hürriyet Gazetesi her gün baş sayfalarında büyük puntlarla yurtdışındaki işçilere oy hakkı tanınmalıdır, adı altında, yaygalar koparıyorlar. Patron - Ağa partileri, başkanlarıyla ve milletvekillerleriyle yaptıkları repörtajları yayınlıyorlar. Burada konsolos, export, import ve tercümanların kurduğu ve yönetimini gaspettiği "sözde" işçi dernekleleriyle toplantılar düzenliyorlar. Deste, deste olan yurt dışındaki işçilerin sorunlarının çözümünün oy hakkının tanınmasıyla halolacağını, belirtiyorlar ve bu doğrultuda kampanyalarını yürütüyorlar.

Arada birde cılız ve çekingen bir edayla emeklilik kanununun çıkmasından da bahsediyorlar. Ancak hakim sınıfların borazan gazetelerinin meclisten çıkmasını istedikleri kanun, faşist MC hükümetinin hazırladığı tasarıdır. Zaten bu kanun üç beş işbirlikçi patronun ve toprak ağasının işçilerin sırtından vurgunlar vurmasını sağlar bir niteliktedir.

Bu şekliyle de sanki, Tercüman ve Hürriyet Gazeteleri, herşeyi, işçi sınıfının çıkarları açısından değerlendiriyorlarmış gibi bir maskeye bürünüyorlar.

Aslında Tercüman ve Hürriyet Patron Ağa Gazeteleridir. Bu iki gazete de işçilerin ve yoksul halkımızın değil bir avuç emperyalist uşağı komprador kapitaliste ve toprak ağasına, hizmet etmektedirler. Bu sınıfların halk kitleleri üzerindeki diktatörlüklerini devam ettirmek için, kullandıkları birer araçtır.

Nitekim bu gazeteler işten çıkarmalara, akort hızının yükseltilmesine ve işyerindeki baskılara karşı greve giden Ford, Rheinstahl ve Dynamit Nobel işçilerini ve onların önderlerini anarşistlikle suçladılar. İşçilere veryansın küfürler ettiler. Hakları için mücadele etmemeleri gerektiğini uslu uslu oturmalarını, boyun bükmelerini salık verdiler. O zaman bu gazetelerin avaz avaz bağırmaalarının nedeni, işçilerin mücadelesinin Alman tekelci Burjuvazisini hedef almasıydı. Bu ise Tercüman, Hürriyet ve diğer gerici gazetelerin çıkarlarına da ters düşüyordu. Çünkü kendilerinin varlığı da sömürü ve zulüm düzenine bağlıdır.

Bundan ötürü hakim sınıfların sesi bu gazeteler bizi kendi sorunlarımızdan uzaklaştırıp dikkatimizi başka şeylere çekmek istiyorlar. Çünkü bugün ülkemizde derin bir ekonomik buhran hüküm sürmektedir. Amerikancı örtülü faşist diktatörlük bu buhranın yükünü yoksul halkımızın sırtına yıkmaktadır. Sabrı taşan ve her geçen gün devrimci fikirlerle donanan halk yığınları ise buna karşı direnmektedirler. Bu direnişlerde ekonomik ve demokratik taleplerle beraber siyasi taleplerde dile getiriliyor. Zaman zaman iktidar hedefine yönelik bu mücadeleler Patron-Ağa devletini kökünden sallamaktadır. Öbür yandan da hakim sınıflar arasındaki dalaşa gittikçe belirginleşmektedir. İşte emperyalizmin ülkemizdeki uşakları komprador burjuvazi ve toprak ağaları, onların borazan basın halkımızın bir parçası olan yurtdışındaki işçileri bu mücadeleden uzak tutmak istiyor. Onlar yurtdışındaki işçilerinde her geçen gün gerçekleri biraz daha kavradığını, işçiler arasında devrimci fikirlerin hızla yayıldığını ve işçilerin teşkilatlandığını biliyorlar. İşte bu korkudur onları telaşa kaptıran. Bunun içinde son bir çırpınıyla gazeteleriyle, radyolarıyla ve tüm propaganda araçlarıyla yurtdışındaki işçiye oy hakkı tanınması, işçilerin tüm sorunlarının halolacağını söylüyorlar.

Rus Sosyal emperyalizminin uşakları sahte T"K"P, ATTF, TDF ve kendine devrimci diyen bir takım gruplar da bunu körüklüyorlar. Sosyal emperyalizminin uşağı modern revizyonistlerin bununla amacı ise parlamentoya kapağı atmaktır.

Bu işçi sınıfı hainleride böylece halk kitleleri arasında hayalci fikirlerin yayılmasına hizmet ederek halkımızın Demokratik Devrim mücadelesini saptırma çabasındadırlar. Ancak 53 senelik tecrübe işçilere şunu göstermiştir ki kurtuluş yolunun oy hakkının tanınmasıyla olmayacağıdır.

Halkımızın kopmaz bir parçası olan yurtdışındaki işçilerin meselelerinin çözümünde ülkemizin bağımsızlığına, halkımızın kurtuluşuna bağlıdır. Bundan ötürü biz yurtdışındaki işçiler olarak Patron Ağa basının sahtekarlıklarını mahkum etmeliyiz. Bu gün ülkemizde yiğitçe "Bağımsız ve Demokratik Türkiye için mücadele eden halkımızla dayanışmaya girmeliyiz.

T. Kurtuluş

yurtsever gençler faşist DGM'lere karşı açlık grevinde

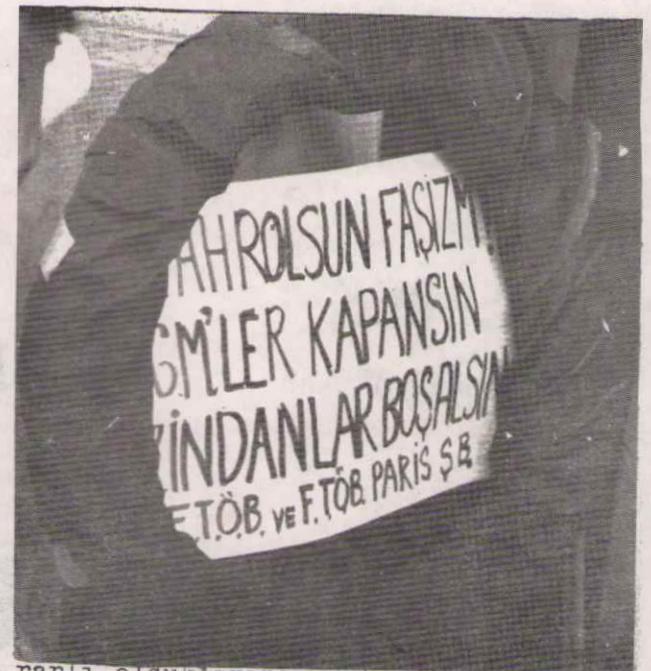
FRANSA

2 Ekim Cumartesi günü FTÖB (Fransa Türkiye Öğrenciler Birliği) ve FTÖB'in Paris şubesinden 9 Türkiye yurtsever genç DGM'lerin kapatılması ve Amerikancı faşist diktatörlüğü protesto etmek için 3 gün süren bir açlık grevine başladılar.

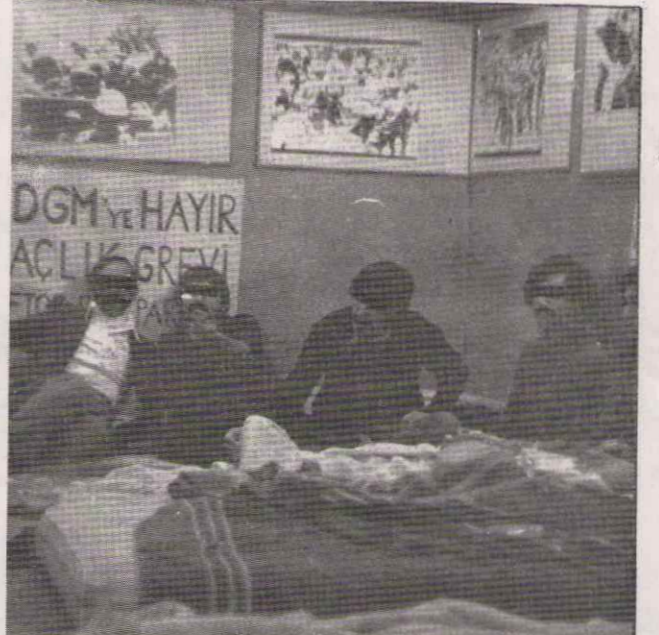
FTÖB ve FTÖB Paris şubesinden arkadaşlar açlık grevine başlamadan önce Türkçe ve Fransızca yayınladıkları bildiriyile Faşist MC hükümetinin neden DGM'lerini yasalastırarak istediklerini açıklayan bir bildiri dağıttılar. FTÖB

(Fransa Türkiye Öğrenciler Birliği) olarak, ülkemizde Amerikancı patron-ağa partilerinden oluşan MC hükümetine ve DGM'lerine karşı mücadele eden halkımızın mücadelesini desteklediklerini veya nında olduklarını belirttiler. Başta Fransız işçi sınıfı olmak üzere tüm Fransız halkını ve Fransa'daki yabancı devrimcileri Türkiye halkının mücadelesine dayanışmaya çağıldılar.

Açlık grevine başlanacak günün sabahı kalabalık bir öğrenci kitlesi Paris'teki Türk Konsolosluğu önüne "DGM'ler kapansın, Zindanlar boşalsın" yazılı bir siyah çelenk koydular. Fransız polis çelenğin konulmasını engelledi. Ancak yurtseverler polis baskılarını göğüsleyerek çelenği Konsolosluğun önüne bıraktılar. Ve bununla

kararı olduklarını gösterdiler. Daha sonra FTÖB'in lokaline gelerek 3 gün süren açlık grevine başladılar. Açlık grevinin yapıldığı binanın içi DGM'leri ve Faşizmi protesto eden sloganlarla doluydu. Grev süresi boyunca DGM'lerini konu alan sürekli toplantılar yapıldı. Bu toplantılarda Sovyet Sosyal Emperyalizminin uşağı Modern Revizyonistler yapılan eylemi kendi amaçları için kullanmaya çalıştılar. Fakat emellerine ulaşamadılar. Bunun üzerine bu hainler çevrede yıkıcı propagandalara girişerek, yurtsever arkadaşların bu haklı ve demokratik eylemini karalamaya çalıştılar. Onlar böylelikle bir kez daha faşizme karşı olduklarını gösterdiler.

Açlık grevi boyunca yurtseverleri ziyaret ederek onlarla dayanışma halinde olduklarını söyleyen yüzlerce işçide bunları daha iyi tanıdı. Faşizme karşı mücadele ederken Sosyal faşistlere karşıda uyanık davranmalı, bunların gerçek yüzlerini sistemli olarak halk kitlelerine göstermeli, teşhir ve tecrit edilmelidir. Çünkü bu gün lafta "sosyalist" özünde ise Sosyal emperyalist bir güç olan Sovyetler Birliği'nde dünya halklarının baş düşmanlarından biridir. Ve bu super güç ülkemizde yayılmaktadır.

Sosyal emperyalistler bir taraftan askeri darbe planlarıyla, öbür yandanda T"K"P, TSİP, TİP üzerinden emellerini gerçekleştirmek istiyorlar.

Türkiyeli yurtseverler birde basın toplantısı düzenlediler. Bu basın toplantısına Fransız basınından temsilciler katıldı. Bunlara ülkemizde mevcut siyasi durum anlatıldı. Faşist diktatörlük teşhir edildi.

Yurtseverlerin biri açlık grevi sonunda yaptığı açıklamada "3 gün süren açlık grevimiz bitti. Fakat mücadelemiz bitmedi. Mücadelemiz Bağımsız ve Demokratik Türkiye içindir. Bunun için yılmadan, usanmadan sonuna kadar mücadele edeceğiz. Çünkü halk gençliği olarak bizim kurtuluşumuz halkımızın kurtuluşuna bağlıdır" dedi.

IMPRESUM :
P.R. VERANTWORTLICH : INGA DIERKS
BORGELDERSTR. 26 2000 HAMBURG 26
BANKA HESABI: INGA DIERKS KONTO NR.
1808591/01 COMMERZBANK HAMBURG

DRUCK: GEGEN DRUCK ESSEN

ALMANYADA GENEL SEÇİMLER YAPILDI ..!

Geçtiğimiz ay B. Almanya yine tantanalı günlerinden birkaçını yaşadı. Her taraf renge reng afişlerle donatıldı. Burjuva zinin işçi sınıfını yozlaştırmak için kullandığı porno ve sex seçim propogandasında alet edildi. Boy boy çeşitli parti reklamları yapan açık saçık kadın resimleri asıldı.

Alman Tekelci burjuvazinin temsilcisi partilerin her birisi ayrı ayrı telerden öttüler. Biri halkı refaha kavuşturacağından, biri işsizliğe karşı mücadelede, biri krize karşı sağlam iş yerinden, biri sosyal hizmetten, biri hürriyetin sınırlarını genişleteceğinden vs dem vurdular. Birbirlerini anarşiye, huzursuzluğa karşı yeterince tedbir almakla suçladılar. Onların anarşiyle bast ettikleri işçi sınıfının sömürüye karşı verdiği mücadeledir. Huzurdan anladıkları ise üç beş tekelci burjuvaya milyarlarına milyar katacak, sömürü ve zulümlarını mübah kılacak, en ufak bir demokratik mücadeleyi kanla bastırarak herşeyin güllük güllüstanlık içinde olmasını fakat hepsinde bir ağızdan bağırarak bir bir ve aynı olan şey, halkın bunlar arasından birini tercih etmesi gerektiği idi. Tabii ki bu iş sokaklarda yapılan lehte ve alehte propogandalarla kalmadı. Meclis denen handa, tepişip kalkışma devam etti. bakan "efendiler" bütün kirli çamaşırları ortaya döktüler. Biri birlerinin hırsızlıklarını, ahlaksızlıklarını, teker teker ortaya dökerek, günah çıkarmaya devam ettiler.

Öyle ya; "büyük" başın büyük kepi o lurmuş. Bukadarına katlanmalıydılar. Yoksa işçi sınıfını soyup soğana çeviren tekelci burjuvazi ne güne besliyordu kendilerini. Onlar arasındaki tepişip kalkışma, tekelci burjuvazinin arasındaki rekabet ve kâr hırsından doğan dalaşmadan başka bir şey değildir. Halka karşı tekelci burjuvazinin, katmerli sömürü ve baskı aracı olan bu partiler kendilerinin ötesinde başka bir şeyin olmadığını ve mutlaka, işçi sınıfının bunlardan birini tercih etmesi gerektiği propogandasını yapıyorlardı.

Nihayet hayli bir gürültü patırtıdan sonra, seçimler yapıldı ve sonuçlar belli oldu. 40 Milyonun üstünde seçmen seçime katıldı. Oyların %42,6 sını SPD (Sosyal Demokratlar) % 48,6 sını CDU-CSU (Hıristiyan Demokratlar-Hıristiyan Sosyal) % 7,9 unu FDP (Liberaler) ve diğer % 0,6 sını ise küçük partiler almışlardır. SPD bundan bir önceki seçime oranla belirli bir oy kaybına uğramasına rağmen, yine ortağı ile birlikte çoğunluğu sağlamayı başarmıştır. Tıpkı diğer burjuva partileri gibi onunda işçisi sınıfı düşmanı yüzü, halk tarafından tanınmakta, artık bu partinin reform palavralarıyla neyi kastettiği her geçen gün daha iyi bilinmektedir. Dört yıllıkta da SPD - FDP saltanatını garantiye alabildiklerinden dolayı yinede sevinçlidirler.

Tekelci burjuvazinin, öbür kanadının temsilcisi olan CDU-CSU'ya gelince iktidar olmamalarına rağmen elde ettikleri kısmi başarının, sevinçli içindedirler. Çünkü; Bundan bir önceki seçimlerde oyların % 44,9'unu almışken, bu seçimlerde %48,6'sını alabilmiştir.

Şu anda seçim sona erdi. Hem, iktidar hem, muhalefet "halka dönük reform" defterlerini apar, topar dü-rüp, büküp geri raftaki yerine yerleştirdiler. Tekelci sermayedarların kârına, kâr kata bilmek için, yine aynı masa başına oturarak rahat bir nefes aldılar. Artık bundan sonra "Model Almanya" için işçilerin ve tüm emekçi halkın kemerleri ne kadar sıkımaları gerekeceğini kararlaştırmaktalar. Fakat tekelci sermayedarların bitmek tükenmek bilmeden kâr hırsları, hergün, yeni yeni boyutlara ulaşılmakta ve yeni yeni sömürü alanları gerektirmektedir. Bu durum emekçi halkın ve işçi sınıfının sabrını zaman zaman taşımakta, onların beklemediği anda grevler ve yer yer polislerle çatışmalarla kendini ortaya koymaktadır. Geçtiğimiz yaz Metal İşçilerinin ve Basım İşçilerinin mücadelesi buna bir örnektir. Schmidt-Gencer Hükümeti işçilerin bu haklı eylemlerini, kanunusuz ilan ederek, onlar tıpkı Köln Ford grevinde ve Dynamit Nobel grevinde olduğu gibi polis baskısı ile sömürüye boyun eğmeye zorlamıştır. Alman Tekelci burjuvazinin

temsilcileri ne kadar çaba sarf ederlerse etsinler, efendilerinin tarih sahnesindeki alın yazısını değiştirmeyeceklerini gerçekler göstermektedir.

Alman tekelci sermayedarları sadece Alman işçi sınıfını ve halâ hazırda buralara kadar sürülen yabancı işçileri soğana çevirmekle kalmamaktadır. Kol attığı her ülkeyi diğer emperyalist güçler gibi (ABD ve Rus Sosyal emperyalizm gibi) talan etmekte ve halklarını köleleştirmektedir. Bundan dolayı diğer emperyalist güçlerle de dalaşma içerisindedir. Batı Avrupa emperyalist blokunu teşkil eden AET ülkeleri içinde her zaman baş köşeyi işgal altında tutmak istediği için onarlarda dalaşma içerisindedir. İtalya ve İngiltere gibi gırtlığına kadar ekonomik ve siyasi buhran içerisine gömülmüş olan bu emperyalist devletleri daha da borçlandırmakta ve onları kendisi önünde diz çökmeye zorlan-

maktadır. Zaman zaman bu ülkelerin içişlerine de burnunu sokmaktadır. Sömürdüğü ülkelerde ise bu daha da açık seçik görülmektedir. Meselâ Yunanistan-Türkiye meselesinde ara bulucu efendi pozlarına bürünerek burnunu direk bu ülkelere iç meselelerine sokması gibi. Tekelci sermayenin uşakları B.Alman emperyalizmini bir super güç seviyesine çıkarma emelleri peşindedirler. Onun için de işçi sınıfına ve ezilen halklara karşı daha gaddar, daha cani olmak mecburi yetindeler.

Sözüm ona yabancı dostu gözükse de SPD ve onun ortağı alabildiğine yabancı düşmanlığı körüklemektedirler. İşçi sınıfı içerisine soktukları ajanları sarı sendikacılar aracılığı ile bu düşmanlığı daha da geliştirip tekelci sermayenin yararına işçi sınıfını içten parçalamağa çalışmaktadırlar. Her türlü milliyetten işçilerin menfaatlarını ayakları altına almaktadırlar. Özellikle yabancılar üzerinde sömürü ve baskının katmerlisini uygulamaktadırlar. Faşist yabancılar kanunu daha da sertleştirmekte ve en ufak hak idda eden bu faşist kanunlara dayanarak susturmak çabasındadırlar. Onlar yabancıları en kötü sosyal şartlar altında yaşamaya zorlamaktadırlar. Özellikle biz Türkiyeli işçiler, bunu kendi üzerimizde, en açık bir biçimde görmekteyiz. Bizler en kötü yıkık viranelerde, üst, üste fahiş fiyatlarla kalmaya mecbur kılınmaktayız. Her türlü sosyal meselelerimizde üç kağıtçıların, komisyoncuların ve aracılıkların eline terk edilmekteyiz. Çocuk paralarımız kesilerek çoluk, çocuğumuz açlığa terk edilmektedir. En tabii hakkımız olan, demokratik mücadelelerimiz, grev, protesto vs. gaddarca bastırılmakta. Buna Köln'de Ford grevi Fürth'te Dynamit Nobel grevi birer örnektir. Grevciler hapisanelere tıkkılıp, sorgusuz sualsiz sınırışı edilmektedir. Buralardaki demokratik örgütlerimiz horlanmakta ve kriminal birer kurulus olarak damgalanmaya çalışılmaktadır. Onlar Batı Alman emperyalizminin ükenez Türkiye'deki sömürüsünün devamını

çin bizlere karşı her türlü insanlık dışı baskıları uygulamaktadırlar.

Bir taraftan ülkemize hakim olan ABD emperyalizmi ile sömürüden pay konusunda dalaşırken, diğer yandan halkımızın bağımsızlık ve demokrasi uğruna verdiği mücadeleyi bastırmada onunla elelelidir. Faşist Türk polisi tepeden tırnağa Alman silahları ve araç gereçleriyle donatılmıştır. Modern panzerler tabanca ve makinalı tüfekler grev yapan işçilere en ufak bir kıpırdayıta gençliğe yöneltilmektedir. İşbirlikçilerine aralarındaki "iyi" ilişkilerden dolayı faşist Türk ordusunda Alman silahları ile donatacağını ve bunu gerçekleştirmek için fiilen harekete geçtiğini göstermektedir. Onun içinde kendi işbirlikçilerinin temsilcisi olan işbirlikçi Patron-Ağa partisi CHP nin iktidar olmasını daha uygun bulmaktadırlar. SPD ve CHP dayanışması işte bu gerçeğe dayanmaktadır.

Sözde faşizme karşı olduklarını söyleyen SPD ve onun ortağı, Batı Almanya'da faşistlerin kol gezmesine, buradaki Türkiyeli işçileri baskı altına almak amacıyla örgütlenmelerine mücadele etmekte dirler. Faşist MIT teşkilatı ve Alman gizli polis teşkilatı ortaklaşa çalışmaktadır. Devrimcilerin ve yurtseverlerin isimleri faşist Türk hükümetine listeler halinde verilmektedir. Onlar faşizmin ülkemizde ömrünü uzatmak için elerinden gelen gayreti göstermektedirler. Bunun en açık örneği 16.10.1976 tarihinde Hagen'deki Faşist DGM'ye ve ülkemizdeki faşizme karşı yapılan protesto eyleminde görülmüştür. Bugünkü hükümetin emrinde olan polis, bu anti-faşist ve demokratik eylemi sabota etmek amacıyla B.Almanya'nın çeşitli şehirlerinden toplanan MHP'li faşistlere yardımçı olmuştur. Yürüyüşçülerin üzerine coplarla ve kurtköpekleriyle, faşistlerle birlikte saldırmıştır. Kimini fecice kilde dövmüş ve yaralamış, kimini tutuklamıştır. İst e kendine "demokrat" diyen bir hükümetin gerçek yüzü budur.

Kısacası onlar Alman tekelci burjuvazisinin kârına kâr katabilmek için ülkemizdeki halk düşmanlarıyla elelelidirler. Onlar sadece Alman halkının değil (başta işçi sınıfı olmak üzere) ezilen ve sömürülen herkesin düşmandırlar. Artık Schmidt'in "Model Almanya'sı" Alman işçi sınıfına daha fazla yutturulamayacaktır. Bütün bu sömürü ve baskı ne Alman işçi sınıfını nede Batı Alman emperyalizminin köleleştirmek istedikleri halkları yıldıramayacaktır.

V.Zaloğlu

STUTTGART

İşçilerin ekonomik ve demokratik haklarını savunmayı ve bu haklar uğruna mücadeleyi kendine amaç edinen ATIF üyesi Stuttgart İşçi Derneği, şimdiki kadar bunun birçok olumlu örneğini vermiştir. Bu kararlı tutumu sonucu Dernek adım adım gelişmektedir.

İşçilerimizin ekonomik, demokratik ve sosyal sorunlarında onlara yardımcı olduğu ve yol gösterdiği gibi, halkımızın öz kültürünü yoz emperyalist kültüre karşı korumak, yaymak ve yaşatmak içinde kararlı mücadeleye vermektedir. Bu amaçlarda 23.10.1976 günü PİR SULTAN gecesi düzenlemiştir. Bu geceyi şimdiki kadar görülmemiş kalabalıkta işçiler izlemiştir.

Gecede adı yüzyıllardan beri yaşayan ve halk var oldukça yaşayacak olan PİR SULTAN'ın gerçek hayatını anlatan Pir Sultan adlı oyun oynanmıştır. Bu oyunda işçiler, Pir Sultan'ın halkın saflarında yer aldığını ve halkın düşmanlarına karşı yılmadan mücadelesini dakikalara alkışlamışlardır. Kendilerini tutamaya "TEK YOL DEVRİM" - "KAHROLSUN PATRON-AĞA DÜZENİ" - "FAŞİZME ÖLÜM-BAĞIMSIZ TÜRKİYE" gibi sloganlar haykırmışlardır.

Geceye halk Ozanlarından Fatma Kazan, Mehmet Koç, Dumani ve Seyfili katılarak sazları ve sözleriyle halkımızın ezilmişliğini ve Patron-Ağa Devletine karşı verdiği mücadeleyi dile getirmişlerdir.

YURDUMUZDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: K. SÖĞÜT

DIYARBAKIR

Diyarbakır'a bağlı Bismil ilçesinde Bismil Lisesi önünde devrimci öğrencilere faşistler saldırmışlardır. Faşistlerin saldırısına karşı devrimciler kendilerini yiğitçe savunmuşlar ve Türkeş'in itlerini kovmuşlardır. Olay sonunda 5'i ağır olmak üzere 11 kişi yaralanmıştır. Kendi faşist ideolojilerini devrimci öğrencilere zorla kabul ettirmek isteyen faşistler devrimci öğrencilere adeta kudurmuşcasına saldırmışlardır.

Çatışmadan sonra Bismil halkı faşistlere destek olan Kaymakamlık binası önünde toplanarak faşistlerin vahşi saldırısını protesto etmişler "Kaymakam istifa" "Savcı istifa" "Kahr olsun faşistler" "Bağımsız ve Demokratik Türkiye" diye bağırılmışlardır. Bunun üzerine hakim sınıfların Bismil ve Diyarbakır'daki uşağı Kaymakam ile Vali çareyi jandarma çağırarak bulmuşlar ve Bismile çok sayıda jandarma getirilmiştir. Hakim sınıfların uşağı Vali ile Kaymakam bununla halkımızın Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesini bastırmak istemektedir.

İSTANBUL

Fikirtepe Atatürk Eğitim Enstitüsün de kendilerine komando ismini takan ırkçı kafatasçı faşist sürüleri yuvalandıkları Türk Yurdundan Devrimci öğrencilerin üzerine yayılmaya atarak biri ağır olmak üzere 3 Devrimci öğrenciyi çeşitli yerlerinden yaralamışlardır. Yaralanan öğrenciler, Kadir Gültekin, Celal Moray ve Kerim Özer'dir.

Halkımızın gözbebeği yiğit gençliğimize kudurmuşcasına saldırılara geçen, faşist cinayetler tertipleyen bu Amerikan tasmalı beslemeler, sırtlarını Patron-Ağa Devletine dayayarak, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde şerefli yerini alan gençliğimizi sindirmeyi amaçlamaktadırlar.

Ama çabaladıkları amaçlarına ulaşamayacak ve eninde sonunda halkımıza doğrultukları silahlar kendilerine çevrilecektir.

Faşist MC yurtsever öğretmenler üzerinde sürdürdüğü baskıları yeni öğretim yılının başlamasıyla daha da artırdı. Üs Küdar Kız Lisesinde 14 öğretmen, sırf halktan ve demokratik bir eğitim sisteminden yana oldukları için, ülkenin çeşitli bölgelerine sürülmüşlerdir. Faşistler bu metotlarla yurtsever öğretmenleri yıldıraraklarını sanıyorlar. Halbuki aldanıyorlar, onlar bunula tüm anti-faşistlerin, faşizme karşı hıncını dahada biliyorlar.

Darı arsız bir bitkidir. Ekildiği yerde biter. Devrimcilerde tıpkı darıyaberzer, onlarda halk yığınlarının olduğu her yerde yeniden kök salarlar.

Öğretmenlerinin sürüldüğünü duyan öğretmenler öğrenci okulu işgal ederek, öğretmenlerinin sürgün işlemi durmadan derslere girmeyeceklerini belirtmişlerdir. Faşist okul müdürü polis çağırarak öğrencilerin direnişini kırmaya çalışmış, fakat başaramamıştır. Daha sonra

öğrenciler fıstıkacı caddesinden başlayarak, Üsküdar'a doğru yürüyüşe başlamışlardır. Bu yürüyüşte öğrenciler topluca "Demokratik Lise", "Öğrenci, Öğretmen kıyamına son", "Bağımsız ve demokratik Türkiye", "Faşizme ölüm" diye haykırışlardır. Bundan tedirgin olan hakim sınıflar polisini ve askerini öğrencilerin üzerine sürerek bir çok kişiyi tutuklamışlardır. Kanuni ve demokratik olan bu yürüyüşe katılarak orta öğrenim gençliğinin baskılara karşı verdiği mücadeleyi destekleyen pek çok kişi ise "kışkırtıcı" diye sivil polisler tarafından tutuklanmıştır.

Onların kışkırtıcı dedikleri devrimcilerdir. Çünkü devrimciler halkımızın kurtuluşu, ülkemizin bağımsızlığı için mücadele ediyorlar. İşte bundan ötürü hakim sınıflar kara çalıyorlar. Fakat asıl kışkırtıcı olanlar hakim sınıflar ve onların uşaklarıdır.

İZMİR

Soğuklar bastırdı, gene önümüz kış, yoksulluğun, sefaletin altında imanı veren işçiler, köylüler, dar gelirli memurlar yani kısacası tüm halkımız için, Türkiye'miz gene yoklar ülkesi olmayadevam etmektedir.

Bir avuç emperyalist uşağı patron- ağalar için yokların adı olmayan ülkemizde, yıllardır olduğu gibi, en önemli ihtiyaç maddeleri karaborsalarda ve bulunamaz haldedir. Hemen hemen birçok şehrimizde kömür için binlerce kişi kuyruk- lar oluşmaktadır.

İzmir'de baş - gösteren yakacak sıkıntısı 30 bin kişiyi kuyruğa dizmiştir. Belirtildiğine göre kömür dağıtımı Şubat ayı sonuna dek uzayacaktır.

Eskişehir'de halk, kömür alabilmek için sabahın erken saatlerinden akşama kadar kuyrukta bekliyor, ama nafile, gene de eli boş. Hakim sınıfların Valisi yaptığı açıklamada "Her türlü tedbir alınmıştır. Halkın kömür ihtiyacı zamanında karşılanacaktır." demiştir. Vali beyefendinin tedbir alındı dediği yanlış bir avuç kodamanlar içindir. Madem tedbir alınmıştır! Ne bu kuyruklar diye sor mak lazım Vali beye.

Samsun'da da kömür alabilmek için 25 bin kişi kuyruğa girdi. Daha nice yerde böyle kuyruklar oluşmaktadır. Helede Doğu'da bırakalım kömürü, odunu yoksul halk yakmak için tezek bile bulamamaktadır. Bütün bunların sebebi, bu bozuk patron-ağa düzeninin temelinde yatmaktadır. Ancak bu temeli yıkmakla bu bozukluklar ortadan kalkar.

ANKARA

Ankara'da 25 bin Ağaç İşçisi, iş kavanunu kapsamının dışında ve tüm sendikal haklarından yoksun olarak çalıştırılmaktadır.

4 bin işyerinin bulunduğu Siteler bölgesinde Patronlar, Kalifiye işçilere bile haklarını vermemek için çiraklık statüsü uygulamakta ve işçileri günde 10-12 saat çalışmaya zorlamaktalar. Fakat işçilere verilen ücretler ise 800 TL'ni geçmemektedir ki, bu para işçilerin yaşamını sürdürmelerine bile yetmemektedir.

Bu işyerlerinde faşist MİSK'nin başlı başına Ankara Ağa-İş ve Patronlar

iş gibi işçi düşmanı sarı sendikalar patronlarla işbirliği yaparak, işçilerin gerçek sendikalaşmaya gitmelerini önlemeye çalışmaktalar. Hatta ülkü ocaklarına bağlı komando bozuntuları mobilya fabrikatörleriyle birlikte, haklarını arama ya kalkan işçileri zorbalıkla susturmayaya çabalamaktadırlar.

Patronlar, çok düşük ücrete çalışmak zorunda bıraktıkları işçilerin işten ay rılmalarını önlemek için de onları borçlandırmakta ve ellerinden "işten ayrıldı" taktirde 5000 TL'si ödeyecekleri yolunda senet almaktadır.

12 Mart açık Faşizm'i döneminde, işçi düşmanı ve işkenceci olarak tanınan İstanbul eski toplum polisi şefi, faşist İlgez Aykutlu'da işçilerin örgütlenmesini ve mücadele etmesini önlemek amacıyla "Yapı San-İş" adlı sarı sendikayı kurarak faşist MİSK'in cephesinde yerini almıştır.

Bilinen bir gerçek daha varsa, o da bu bölgede bulunan en büyük işletmelerden olan "Tepe mobilya fabrikası, Yüksel, Şarık, Anadolu, Orsan, Domson, Ulusoy, Hitit, Olimpia fabrikaları % 100 oranında kârla çalışmakta ve özellikle Devlet ihâle ve taahhütlerinden milyon Lira kazanç sağlamaktalar.

Bu düzen böyle gittikçe sağlarlar, çünkü, ülkemizde devlet, bir avuç Patron ve ağanın emekçi halkımızı sömürmek, baskı altında tutmak ve zulmetmek için bir şiddet mekanizmasıdır. Fakat patronların ve onlara usaklık edenlerin baskı ve tehditleri yükselerek olan ağaç işçilerinin mücadelesini durduramayacaktır.

Faşistler çağdışı düşüncelerini zorla kabul ettirmek istiyorlar. Ankara'nın Polatlı Lisesinin müdürü komando bozuntusu Mustafa Akdeniz okuldaki tüm öğrencilerin yakalarına "Bozkurt" rozeti takmalarını istemiştir. Ancak yurtsever ve devrimci öğrenciler emperyalizmin işbirlikçi sınıfların hizmetkârı faşist müdürün tavrını protesto ederek isteklerine köle olmamışlardır. Bunun üzerine faşist okul müdürü polisin desteğinde karındağları, komando sürülerini yurtsever ve devrimci öğrencilerin üzerine salmıştır. Kesici aletler, demir çubuklar ve zincirlerle saldırıya geçen faşistlere karşı devrimciler dışarıya bir mücadele vermişlerdir.

Faşistlerin öğrenci gençliğe karşı giriştikleri bu yoğun saldırılar gösteriyorki, faşistler öcünden korkar gibiyiğit devrimci gençlikten korkmaktadırlar. Onların isteği; bu tip oyunlarla gençliği yıldırarak sindirmektir. Ama dökülen her damla yurtsever ve devrimci kanı faşistlerin ecel gününü yaklaştırmaktadır. Çünkü tüm gericiler yok olmağa mahkumdur. Ülkemizde de bu böyle olacaktır. Ya kın geçmişimiz bunun örnekleriyle doludur.

Etilik Lisesi önünden geçen İsmail Özcan adındaki yurtsever Üniversite öğrencisi, faşistler tarafından kurşunlanmış ve yaralı olarak hastahaneye kaldırılmıştır.

Özcan kendisini kurşunlayanların Ülkü Ocaklarına üye faşist Nihat Sanlı ile Haluk Solak olduğunu söylemiştir. Faşist caniler ise olaydan sonra ellerini kollarını sallayarak dolaşmakta ve yeni cinayetler planlamaktadırlar. Polislerle birlikte yurtsever, devrimci öğrencilerin Akademik, Demokratik ve giderek bağımsız ve demokratik Türkiye için verdikleri mücadeleyi kanla ve ateşle bastırmaktalar.

Patron-Ağa Devletinin faşist itleri bu tür saldırılarla yurtsever ilerici gençliğimize gözdağı verip, korkutmak istemekteler. Böylece efendilerinin sömürü ve talan düzenini devam ettirmeyi arzulamaktadırlar. Gerek resmi gerekse de sivil faşist sürülerinin çabaları boşunadır. Ezilen yiğit halkımızın devrimci savaşı günden güne onların ve dayandıkları iktidarlarının çöküşünü yaklaştırmaktadır. İşte faşist katiller bunu bildikleri için halkımıza azgınca saldırılmaktalar. Faşistlerin yaptıklarının hesabını bir bir verecekleri günler yakındır.

TÜRK-İŞ VE DİSK SENDİKA AĞALARININ SALTANATINI YIKARAK İŞÇİLERİN BİRLİĞİNİ SAĞLIYALIM !

Hepimizin bildiği gibi 16 Eylülde DGM'lerini protesto amacıyla DİSK'in önderliğinde "genel yas" çağrısı yapıldı. Türkiye'deki 300 bin çağrısı yapıldı. Kardeşlerimiz bu çağrıya uyarak direnişe geçtiler. Direniş 16 Eylülde başladı ve bir hafta kadar sürdü. Şimdi bu direniş öncesi, direniş süresi ve direniş sonrası olayları bir inceleyelim.

DİSK'in revizyonist yöneticileri 16 Eylül öncesindeki demeçlerinde "genel yas"ın gayesinin "DGM'lerin kapatılması, MC hükümetinin yasal yollardan düşürülmesi, demokrasi ve özgürlüklerden yana bir iktidarın başa getirilmesi" olarak ilan ettiler. "Genel yas"ın bütün bunlar gerçekleşinceye kadar süreceğini söylediler.

Şimdi bu istekleri bir gözden geçirelim. Bütün bu istekler ilk bakışta gayet iyi, işçi sınıfının ve halkımızın yararına olan istekler gibi görünmektedir. Fakat hakikatler şöyle görünmektedir. DİSK'in kapatılması, tabii ki iyi bir şeydir. Hakim sınıfların (komprador burjuvazi ve toprak ağaları) Amirakanca kanadının oluşturduğu faşist MC hükümetinin düşürülmesi ve demokrasinin sağlanması tabii ki iyi bir şeydir. O halde kötü olan nedir? Kötü olan şudur: Birinci si bu isteklerde demokrasi meselesi çarpıtılarak, demokrasinin sınıfsal özünü halkımızın gözünden saklanmaktadır. DİSK'in modern revizyonist yöneticilerine ve her türden revizyonist ve oportünistlere göre Amerikanca faşist MC'nin düşürülerek hakim sınıfların Avrupalı kanadını oluşturan CHP'nin (mümkünse modern revizyonistlerle koalisyon olarak) iktidara gelmesi "Demokrasi ve özgürlüklerden yana bir iktidarın" başa gelmesi demektir. İlk CHP'nin Türkiye'ye demokrasiyi ve özgürlük getirmesi meselesini inceleyelim. Daha önce belirttiğimiz gibi demokrasinin sınıfsal bir özü vardır. Toprak ağalarının (patron ve ağalar için demokrasi, halk için baskı, zulüm ve sömür) bir de bunların yanında en tutarlı demokrasi şekli olarak işçi sınıfı önderliğinde uygulanan bir demokrasi vardır. (Halk için demokrasi, patron-ağa için baskı ve şiddet). Bu gün Türkiye'de bol bol sözü edilen demokrasi patron-ağa demokrasisi dir. Yani özüde faşistdir. MC'nin düşürülerek CHP'nin iktidara gelmesiyle bugünkü patron-ağa demokrasinin özü değişecektir. Asla. CHP'nin başa gelmesiyle Türkiye'de yine komprador-burjuvazi ve feodal artıkların demokrasisi yani faşizm hüküm sürecektir. O halde biz işçiler, tüm emekçilere Türkiye'ye demokrasiyi, halk demokrasisini getirmek için düşen görev nedir? Bu görev Türkiye'de demokrasiyi kurabilecek tek gücü Türkiye halkı olduğunu, işçi sınıfının devrimci partisinin önderliğinde can bedeli uzun bir mücadeleye girip, halkımızın ordusu ve birleşik direnişini inşa etmek ve böylece halkın iktidarını, halk demokrasisini kurmaktır. İşte Türkiye'de halkımızın emperyalizme, sosyal emperyalizme, komprador-kapitalizme, feodal artıklara ve faşizme karşı verdiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi bir iktidar mücadelesidir. Patron-ağa demokrasinin sınıfsal özünü değiştirme ve halkın demokrasisini kurma mücadelesidir. Gerçek böyle ise modern revizyonist-reformist DİSK sendika ağalarının "MC'nin yasal yollardan düşürülmesi, demokrasi ve özgürlüklerden yana bir hükümetin iktidara gelmesi" bu teğnin ardında yatıp geçmedi? Bu DİSK sendika ağalarının Türkiye halkı için demokrasi değil, patron ve ağalar için demokrasi istemeleridir. Onlar bugün hakim sınıfın Amerikanca kanadının kontrolünde olan hükümetin yerneha kim sınıfların Avrupalı kanadının ve SS emperyalizminin şakalarının kontrolünde olan bir hükümetin kurulmasını istiyorlar. Onlar bu halk düşmanı isteklerini yerine getirebilmek için Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini kendi kuyruklarına takıp halkımızın bu mücadelesinin zaferi için harcadığı emeği kendilerine verilecek oya çevirmeye çalışıyorlar. Halkımız arasında hakim sınıflara teslimiyet fikirlerini ve

örgütlerini "parlementer yol" "barış içinde Sosyalizme geçiş" "yasal yol" sahtekârlıklarının hakkında yayıyorlar. Onlar halkımızın haklarını, tüm sömürücü ve zalimlere karşı verdiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden kurtuyorlar. Faşist saldırılara karşı aktif mücadele veren halkımıza "uslu durmalarını" "barışı bozmamalarını" "yasal yollarını" "dışarı çıkarmalarını" söyleyerek pasiflik ve yenilgi tohumları saçıyorlar. Onlar halkımızın "genel yas"ın MC hükümetini yasal yoldan düşürülmesi için yapıldığını söylediler. Halbuki "genel yas" süresince işçi kardeşlerimizin başlattıkları grevler, işçi kardeşlerimizin hakim sınıflara hizmet eden 275 sayılı grevleri grev ve lokavt yasasını aynalı olarak alarak, çok sayıda grevler başlattıkları grevlerdi. Bu grevlerin Türkiye işçi sınıfı açısından en büyük değeri de buradaydı. 300 bin işçi hakını savunmaya çalışıyor, halk düşmanı kanunlarınıza dinlemeyiz, siz bizi dinleyin" diyorlardı.

Bu hain halk düşmanı sendika ağaları bu gerçekleri, patron-ağa kanunlarına göre siyasi ve genel grevlerin "yasak" olduğu gerçeğini bilmiyor muydu? Demokrasiyi biliyorlardı! İşte bunun için ilk önce "tabanın söz sahibi olması" maskesi arkasında kendi üzerlerinde hiç bir "yasal suç" bırakmayacak ve ondan sonra da başlatılmasına kendilerinin, işçilerin tabandan zorlaması sonucu "önderlik" ettikleri bu grevleri pasifleştirme, hakim sınıflara satma faaliyetlerine girişimci tiyazlar koparma faaliyetlerine girişimci oldukları. 16 Eylülde grevler başladı. Büyük bir işçi kitlesi grevlere katıldı. Grev ilerledikçe yeni yeni fabrikalarda ki işçiler greve katılıyor, grev büyüyor.

Hakim sınıfların Amerikanca kanadının oluşturduğu faşist MC hükümeti ve DP işçilerin bu haklı mücadelesini "kanunsuz" ilan ederek saldırıya giriştiler. Direnişin başladığı ve sürmekte olduğu fabrikaları orduları polisleri ve jandarmalarıyla kuşattılar. Direnişçi işçileri silah zoruyla fabrikalardan dışarı çıkardılar. İşveren sendikası ve hükümet elbirliği ile direnişe önderlik eden işçi arkadaşların listesini çıkarıp onları tutukladılar, haklarında soruşturma açtılar. İpraş ve Aliağa'da işçiler toptan işten çıkarıldılar. Yani hakim sınıfların Amerikanca kanadının oluşturduğu faşist MC hükümetinin faşist yüzü işçilerin bu yiğit mücadelesi ile bir kere daha ortaya çıktı. MC faşizmiyle bir kere daha devlet mekanizmasının bütün kurumlarını (ordu, polis, jandarma, mahkeme, hapishane...vs.) Grevci işçileri cezalandırmak için kullandı. Başta işçi sınıfının tehditleri için tüm halkımıza tehditler yağdırdı. Hakim sınıfların (komprador-burjuvazi ve feodal artıklar) muhalefette olan Avrupa emperyalizmi karşı kanadının oluşturduğu CHP'nin tavri ise her zaman ki gibi iki yüzlü ve sahtekârca idi. CHP bir yandan 1977 seçimlerinde, halkımızın MC faşizmine duyduğu kını kendine verilecek oya çevirebilecek işçi sınıfına ve grevci işçileri doğrudan karşılarına almamıştı. Ecevit bütün parti kademelerine "temkinli davranmalarını" tavsiye etti. Diğer yandan asıl gö

revi olan halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini pasifleştirme işini unutmadı. Grevci işçilere grevin "üzücü" olaylarına sebebiyet verilmemesini temenni ettiklerini bildirdiler. CHP'ye göre "üzücü olay" işçilerin bağımsız eylemidir. Çünkü bu eylemler temsil ettiği sınıfların candamarına dâhil edilirdi. Bunun yanında işçilerin dipçiklenerek fabrikalardan kovulmalarını "üzücü" bir şey yoktur. Çünkü bu onların menfaatlerindedir. Kendi iktidarları döneminde, İskenderun demirçelik fabrikalarında, Ülker bisküvi fabrikalarında baş vurdukları faşist yöntemlerdir.

Faşistlerin fabrikaları kuşatmaları, işçileri zorla fabrikalardan çıkarmaları, bilhassa önder işçi arkadaşların tutuklanmalarına pek çok işçi arkadaşların (Aliağa ve İpraşta toplu olarak) işten çıkartılması karşısında işçilerin aktif mücadeleye girerek sarayların başlarına vızyonist-reformist DİSK ağalarını işçileri "Barış" "yasal yol" bombardımanına tuttu. Sarı Türk-İş sendika koda manlara işçi arkadaşları aktif mücadelesine karşı çıktılar, karşı çıktılar. Patronların ağzından konuşarak işçileri "hür demokratik rejimi" yıkmaya çalışan hainler olarak nitelendirildi. Bununla hakim sınıfların sadık uşağı Halil Tunç ve güruhunun işçi sınıfı düşmanı hain yüzleri açığa çıktı. Bu sendika kodamanının "hür demokratik rejimle" kastı, bu günkü patron-ağa düzenidir. İşte o, bu düzenin devamıdır. Çünkü bunda varlığında emfendilerinin varlığına bağlıdır.

İşçilere ihanet içerisinde yarıyan bu Türk-İş ve Disk sendika kodamanları, her şeyin halledileceği yalanını yaparak işçilerin işten çıkarmalara, tutuklanmalara, fabrikaların faşist yuvasına halane getirilmelerine ses çıkarmamalarıyla siye ettiler.

Grev boyunca bol bol bu nutukları atan barış ve demokrasi havarisi halk haini, SS emperyalizminin uşağı bu modern revizyonistlerden maden-iş yönetim kurulu 2 ekiminde kendi sendikalarına bağlı işyerlerinde 956 timsalci ve işçilerin işten çıkarıldığı, çıkarmaların çoğunda yasal suçlar bulunduğunu ... ilan ettiler. Hak verilmez alınır doğru sloganını ağızlarına sakız etmiş olan bu sahtekarlar Kuru türk'e 13 Ekimde bir telgraf çekerek hakim sınıfların hak vermesini istediler. "Bu genel yas"ın sona ermesinden bir hafta kadar sonra profilo işçileri DİSK'in modern revizyonist ve reformist sendika ağalarının "barış" sahtekarlıkla rına yatar dediler. Ve "sahtekarlık" sırasında işten atılan 18 arkadaşlarının tekrar işe alınması için 29 Eylül'de tekrar direnişe geçtiler. Profilo işçileri nin mücadelesi iki gün sürdü. Fasist MC hükümeti Profilo'daki işten çıkarılan işçilerin tekrar işe alınması için girişilen direnişin diğer fabrikalarda yayılmasından korkarak direnişteki işçilere tankla tüfekle saldırdı. Mecidiye Köyde iki gün meydan savaşı vardı. İşçiler yığıtce direndiler. Yusuf Keser fasist Türk polisi ve ordusu tarafından öldürüldü. 550 işçi göz hapsine alındı, pek çoğu tutuklandı. Profilo işçileri bu şanlı mücadelesiyle işçi sınıfının mücadelesini mini fasist saldırılarla yıldırılmaya çağını ve Modern Revizyonist "barış" palavrlarıyla pasifleştirilemeyeceğini. İşçi sınıfının birlik ve dayanışmasının en güzel örneğini verdiler. Arkadaşları için ölüme bile hazır olduklarını ispatladılar.

DİSK'in Modern revizyonist sendika ağaları 2 Ekiminde verdikleri demeçte şanlı Profilo Direnişine utanmadan dil uza tıyorlar ve "...MC Profilo Fabrikasında meydana gelen bu türden olayları tahrik ederek yayılmasını istiyorlar" diyorlar.

Yani bu hainler :
I- "Genel yas"da MC'yi yenilgiye uğratıldığını söylüyorlar. Doğrudur hainler doğrudur. Siz hakim sınıflara eğer işçi sınıfını kontrolleri altında tutmak istiyorlarsa sizleride hesaba katmaları

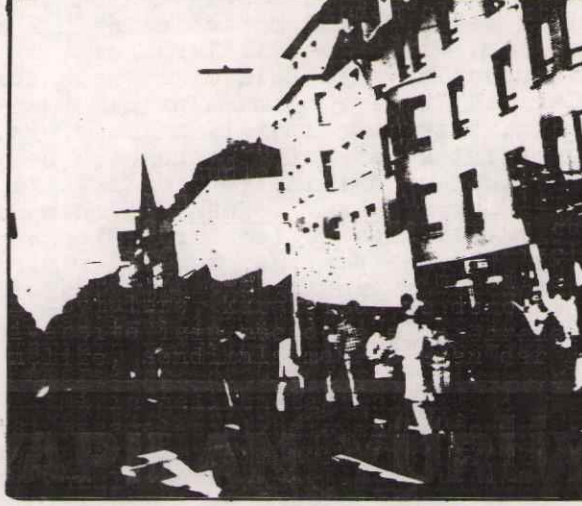
DGM'LER KAPANSIN-ZİNDANLAR BOŞALSIN ..!

KÖLN

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (A T İ F) ve Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (A T Ö F) 9 Ekim 1976 Cumartesi günü Köln'de Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılması, siyasi tutukluların serbest bırakılması ve örtülü faşist diktatörlüğe karşı ortak bir yürüyüş düzenlediler. A T İ F ve A T Ö F 'ün düzenlediği bu yürüyüş 1500'ün üzerinde işçi ve öğrenci katıldı. Yürüyüş katılanlar yürüyüş boyunca "DGM'ler Kapansın, Zindanlar Boşalsın, Yıkılsın Amerikanca Faşist MC", "Milli Zulme Son", "Faşizme Ölüm-Bağımsız Türkiye", "Yıkılsın Sarı Türk-İş Sendika Ağaları", "Kahrolsun Sahte Devrimci DİSK Sendika Ağaları", "136,141,142 ve 146. Maddeler kaldırılmalıdır., İsten Çıkarılmalara Son İsten Çıkarılanlar Tekrar İşe Alınmalıdır Kahrolsun ABD Emperyalizmi ve Sovyet Sosyal Emperyalizmi diye haykırdılar. Yürüyüş kolu hareket etmeden önce Polis yürüyüş komitesindeki sorumlu arkadaşlara arabadan hoparlörle konuşulmamasını aksi takdirde yürüyüşü dağıtacağını söyledi. Komitedeki sorumlu arkadaşlar polis bu isteğini red ederek, hoparlörlerle konuşacaklarını ve bu haklarını kullanacaklarını söylediler. Polisin bununla isteği yapılan yürüyüşün nedeninin başta Türkiyeli olmak üzere Alman ve diğer yabancı Milletlerden işçilerin, demokratların öğrenmesini, onların Türkiye Halkının haklı mücadelesiyle dayanışmaya girmesini engellemekti.

Arkadaşların kararlı direnişleri sonunda polis gerilemek zorunda kaldı. Bunun üzerine çifte arabaya kurulan hoparlörlerle ve onlarca megafonla yürüyüşün amacı ve Amerikanca örtülü faşist diktatörlüğün halkımıza karşı giriştiği saldırılar anlatıldı. Yürüyüşte ATİF ve ATÖF'ün çıkardığı türkçe-almanca binlerce bildiriyi dağıtıldı. Yüzlerce "GERÇEK" satıldı. Aynı gün ve saatte Köln'de bir yürüyüş daha yapılıyordu. Bu yürüyüş Sovyet Sosyal Emperyalizminin uşağı T"K"P ve onun legalitedeki uzantısı ATTF ve bunların oluşturduğu sadece sözde adı Avrupa barış ve özgürlük komitesi olan sosyal faşistler düzenlemişlerdi.

Bu Rus Sosyal Emperyalizminin uşaklarının amacı Faşizmi yasalastıran kurullar olan DGM'lerine ve Amerikanca faşist MC'ye karşı mücadele eden yurt dışındaki işçilerin, öğrencilerin ve yurtseverlerin ortak düşmana karşı ortak mücadelesini bölme ve parçalamaktı. Bu meselenin bir tarafı, diğer taraftan ise bu uşaklar halkımızın faşistlere karşı coşan bir sel halini alan, potansiyeli kendi efendilerinin çıkarları için kullanmak istemeleridir. Bundan ötürü bu amaçlarını emperyalizme ve faşizme karşı olduklarını söyleyerek gerçekleştiren

mek istiyorlar. Bu işçi sınıfı düşmanı hainlerin emperyalizme ve faşizme karşı olmaktan anladıkları Amerikan ve Avrupa emperyalizmine karşı olmaktadır. Onlar bu gün ülkemizde hüküm süren Amerikanca MC faşizminin yıkılmasını yerine sosyal faşist bir diktatörlüğün kurulmasını istiyorlar. İşte faşizme karşı olmaktan anladıkları budur. Halbuki bugün faşizme karşı olmak demek, sosyal faşizme karşı da mücadele etmek demektir. Yoksa Amerikanca faşist diktatörlüğün yıkılıp yerine sosyal faşist bir diktatörlüğün kurulması halkımız için birşeyi değiştirmeyecektir. Halkımız asıl kurtuluşa Emperyalizme, Sosyal Emperyalizme, Komprador - Kapitalizme, Feodal Artıklara, Faşizme ve Sosyal Faşizme karşı mücadele etmekle kavuşur.

Bundan ötürü de tüm yurtseverlerin görevi bugün ülkemizde Amerikan Emperyalizminin hegomoniyasına karşı mücadele ederken Sovyet Sosyal Emperyalizminin ya yılmacılığına karşı da mücadele etmektir. SS Emperyalizminin uşağı Modern Revizyonistleri her yerde teşhir ve tecrit etmek gerekir. Komşu arkadaşlar yürüyüşte de bu hainlerin gerçek yüzlerini ortaya koyarak, bunların özünde halk düşmanı olduklarını belirttiler.

Yürüyüşte ATİF ve ATÖF adına bir arada yaptığı konuşmada kısaca şöyle dedi. "Bugün ülkemizde Amerikanca faşist MC hükümettedir. Faşist MC'yi oluşturan partiler Amerikan Emperyalizminin uşağı Komprador-Kapitalistlerinin ve Toprak Ağalarının temsilcilerinden oluşmaktadır. Bu Amerikanca örtülü faşist diktatörlük halkımızın gelişen Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesini önleyememektedir. Bunun için adım adım açık faşist diktatörlük kurulmak istenmektedir. Bu amaçlarda DGM'lerini kanunlaştırmak istiyorlar.

DGM'lerinin ise geçen üç senelik süresinde sendika kurma, seçme, iş güvenliği ve grev hakkını kullanan işçilere, toprak ve özgürlük için mücadele eden köylülere, karakolsuz ve demokratik üniversite için mücadele eden öğrenci gençliğe, sendikalaşmak isteyen dar ge-

lirli memura, öğretmene, bağımsız ve demokratik Türkiye için mücadele eden halkımıza karşı kuruldu. Bunun için yüzbinlerce işçi makineleri durdurarak, şarj telleri indirerek kendisine engel olan sahte devrimci ve reformcu sendika ağalarını ellerinin tersiyle kenara iterek greve gitti. Bunun için yoksul köylüler öğrenciler, küçük memur ve esnaflar direnişe geçtiler. Tüm halkımız gün mücadele günüdür diye meydanlara doldu. Patron-Ağa devleti kökünden sallandı. Faşist MC ve onun başı Demirel ordusunu, polisini, mahkemelerini, komando sürülerini harekete geçirdiler. İşçi düşmanı patron uşağı sarı Türk-İş sendika kodamanı Halil Tunç işçilerin mücadelesine karşı çıktı, kara çaldı. O bununla uşak ruhlu olduğunu gösterdi. Ya sahte devrimci ve reformcu DİSK ağaları, onlarda görünüşte işçilerden yana olduklarını söylediler. İşçileri yas tutmaya çağırdılar. Bunu daha demokratik bir iktidar kuruluncaya kadar devam ettirmeyi istediler. Bu ağalar bilmiyorlar mı ki yas matem içindir. Hiç matemle hak elde edilmez mi! Hak mücadeleye elde edilir. İşçi sınıfına yaraşanda budur. Daha demokratik iktidardan kasıtları ise, efendilerinin iktidarındır. Yani onlarda bu sömürü ve zulm düzeninin devamını istiyorlar. Halbuki bizim mücadelemiz bu düzen karşıdır. Peki halk için hakça bir düzen diye bizi kuyruğuna takmak isteyen patronların akıllı adamı, genel olarak Avrupa özel olarak Alman emperyalizminin temsilcisi sınıfların uşağı Ecevit ne yaptı. O 1977 tek başına iktidar olmak için tüm planlarını oy hesapları üzerine kurdu. DGM'lerinin kanunlaşmasını sağlayan 136. maddeye oy veren, iktidar olduğu 7 aylık dönemde bu mahkemelerin harıl harıl çalışmasını ve devrimcilere hapis cezaları vermesini sağlayan Ecevit göstermelik olarak DGM'lere karşı olduğunu söyledi. Gizli gizli yardımcısı sendikacılarla görüşerek işçilerin grevini kırmağa çalıştı. Rus Sosyal Emperyalizminin uşakları T"K"P, TSİP ve TIP'te Amerikanca faşist diktatörlüğün yıkılıp yerine sosyal faşist bir diktatörlüğün kurulması için işçilerin mücadelesini kendi kuyruklarına takmağa çalıştılar.

ARKADAŞLAR

Binlerce işçi kardeşimizin işten atılmasına, zindanlara tıkmalarına ve Yakup Keser kardeşimizi şehit verdiği -miz mücadele bize çok şeyler öğretti.

Biz yurt dışında halkımızın kopmaz bir parçası olan işçiler ve gençlerde ATİF ve ATÖF çatısı altında teşkilatlanarak halkımızın mücadelesiyle dayanışmaya ve faşist diktatörlüğü teşhir etmek için daha kararlı ve azimli mücadele edelim.

ATİF'in işten çıkarılan ve zindanlara atılan işçiler için açtığı BAĞIŞ kampanyasına katılalım"

DGM'LERE KARŞI YAPILAN YÜRÜYÜŞ POLİS TARAFINDAN KANA BOYANDI !

HAGEN

16 Ekim Cumartesi günü Hagen Türkiyeli İşçi ve Öğrenci Derneği Devlet Güvenlik Mahkemelerini ve Türkiye'deki örtülü faşist diktatörlüğü protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenledi. Hagen Türkiyeli İşçi ve Öğrenci Derneğinin çağrısı üzerine çevrede bulunan ATİF ve ATÖF üyesi Türkiyeli İşçi ve Öğrenci Derneklerinde yürüyüşe katıldılar. Bu yürüyüş Alman Polisinin ve Almanya'nın çeşitli şehirlerinden toplanan Türk faşist

lerinin saldırılarıyla kana boyandı. Alman Polisi daha yürüyüş gününden önce, yürüyüşle ilgili propaganda çalışmalarını yapan Yurtseverlere karşı bir terör havası estirdi. Bununla Alman Polisinin amacı Yurtseverleri yıldırma ve sindirmektir. Ancak bu çabaları sonuç vermedi. İstekleri kursağında kaldı. Yürüyüş günü halkımızın düşmanı, çeşitli şehirlerden toplanan 40-50 faşist sürüsü, MİT ajanı bir kişi önderliğinde yürüyüş başlangıç yerini istasyon önünde toplandı. Bu besleme uşakları, ilerici yurtsever kadını erkekleri yürüyüşçülere karşı hakaretlerde bulundular. Sorumlu arkadaşlar bu zavallı yaratıklara gereken

dersi vererek onları susturdular. Faşistlerin bu saldırısı polisin gözü önünde olmasına rağmen seyirci kaldılar. Onlar böylece daha başından amaçlarının kanuni ve gerekli izinler alınarak yapılan bu haklı eylemi kırmak olduğunu gösterdiler. Polis yürüyüşe katılmak için diğer şehirlerden gelecek olanları bekleyen yurtseverleri yürüyüşe hemen geçmesi için zorladı.

Yürüyüşün başlaması ile, faşistlerde topluca, yürüyüş kolunu takip ederek sistemli olarak hakaretlerde bulunarak, yurtseverleri provakasyona getirmeye çalıştılar. Yürüyüşçüler kararlı olarak sloganlarını haykırarak, faşistleri teşhir ederek yürüyüşlerine devam ettiler. Çileden çıkan faşist bozuntular ve polis, yeni tahriklerle yurtseverleri tahrike devam ettiler. Onların bu tahriklerine ve saldırısına karşı koyan bir so-

(Devamı Sa.7,Sü.1 de)

HALK SANATI KÖŞESİ

İbolar ölmez

Bozkırlara tohum ekti
Kaya deldi fidan dikti
Halkı için kanın döktü
Ölmez İbolar İbolar

Vurdu patronun başına
Faşistler düştü peşine
Rastlanmaz onun eşine
Ölmez İbolar İbolar

Yoldaşlar yürüyün derdi
Faşistler kahpece vurdu
Nurhak birbirine girdi
Ölmez İbolar İbolar

Tarihlere sığmayacak
İşçi köylü durmayacak
Kanı yerde kalmayacak
Ölmez İbolar İbolar

Kurtuluşa yol gösterdi
Silaha sarılın derdi
Kurşuna göğsünü gerdi
Ölmez İbolar İbolar

Sanma yoldaş duracağız
Faşistlere vuracağız
Namus sözü şeref sözü
İntikamın alacağız

Bir yoldaşın söyler bunu
Yaklaşır intikam günü
Dünya anacaktır seni
Ölmez İbrahim İbrahim

BİR İŞÇİ

Yoldaş

Faşist baskılarla ezilen halkım
Yakındır kurtuluş gel bizle
Nice şehit verdik devrim uğruna
Fatma, Meral, Olcay yoldaşlar

Devrim savaşına inandın girdin
Korkmadın cellattan göğsünü gerdin
Ezilen halkın için canını verdin
Fatma, Meral, Olcay yoldaşlar

Böyle devam etmez bu bozuk düzen
Patron-Ağa Devletini kökünden kazan
Devrimle gelecek Sosyalist düzen
Fatma, Meral, Olcay yoldaşlar

İşçiler köylüler birlik oluyor
Patron-Ağalardan hesap soruyor
Kendi düzenini kurmak için geliyor
Fatma, Meral, Olcay yoldaşlar.

MEHMEDO

Gücümüz var

Dinle ulan sözümü iyi dinle
Yetmezmi yaptığınız işkence bize
Patronluktan sizi köleliğe
Düşürecek bizim gücümüz var

Sana aғam dedik yaptın işkence
Şimdi sizsiniz bize eğlence
Kaçıp gidemezsiniz bir gece
Yakalayacak sizi gücümüz var

Adımız Halk Soyadımız Devrim
Bize karşı koyamazsın evladım
Öldürmenin sonunda bir gün ölüm
Öldüreceğiz sizi gücümüz var

Omuzumuza taktık mavzer tüfeği
Behsat kuşadı beşyüz fişeği
Unutmayız yaptığınız işkenceyi
Faşistlere karşı gücümüz var

BEHSAT

(Baş tarafı Sa.6 da)

rumlu arkadaş, polis saldırganına uğradı. 5-6 polis, arkadaşını aralarına alarak vahşice copladılar. Ta başından beri yürüyüşü dağıtmak isteyen polis, topluca fark gözetmeden erkek-kadın, çocuk çökmeden saldırıya geçti. Faşistler ise polisin saldırısını çalınca alkışladılar. Polislerle beraber onlarda yürüyüşçülere saldırdılar. Yurtseverler kendilerini polisin ve faşistlerin saldırısına karşı yiğitçe korudular ve tekrar yürüyüşe devam etmek istediler. Ancak polis yürüyüşün iptal edildiğini söyledi. Sorumlu arkadaşlar polisin bu kararına itiraz ederek yürüyüşe devam edeceklerini söylediler. Bu ara arabalar dolusu kurt köpekli yüzlerce polis geldi. O anda polislerin ani saldırısı ile orası savaş meydanına çevrildi. Ana geçitler kapatıldı. Yurtseverler abluka altına alındı.

Derneğe gitmek isteyen kalabalık bir grup yurtseverin yolu kesilerek bir çıkamaz sokağa girmek zorunda bırakıldılar. Fırsat bu fırsattır diyen polisler yine kadın erkek Yurtseverlerin üzerine coplar ve kurt köpekleri ile saldırdılar. Bir kadın arkadaş ağır olmak üzere sekiz yurtsever yaralandı. 3 kişide tutuklandı.

Bu saldırı bir kez daha Alman Tekelci Burjuvazisinin ve Devletinin kime hizmet ettiğini ve polisinde mevcut Devleti koruyan bir kurum olduğunu gösterdi.

Alman polisinin Yurtseverlere saldırmamasının sebebi şudur: Bu gün ülkemizde halkımızın halk demokrasisi ve Bağımsız Türkiye için verdiği mücadele yükselektedir. Bu mücadele Patron-Ağa Devletini kökünden sallamakta, emperyalizm in uşağı komprador-kapitalistlere ve Toprak ağalarına korku salmaktadır. Patron-Ağa Devletinin yıkılıp, yerine İşçi Sınıfının önderliğinde Halkın Demokratik Diktatörlüğünün kurulması, sömürü talanlarını ülkemizdeki uşakları işbirlikçiler üzerinden devam ettiren emperyalistlerinde sonu demektir. Bunun için Alman Tekelci Burjuvazisinin Devleti, halkımızın bir parçası olan Almanya'daki işçilere, öğrencilere ve onların demokratik teşkilatlarına saldırıyor. Onları hapse diyor, teşkilatlarını kapatıyor. Çünkü Alman Emperyalizm'i bu gün ülkemizi talan eden emperyalist güçlerden biridir. Varlığı da Patron-Ağa düzenine bağlıdır. Sözde Faşizm'e karşı olduğunu söyleyen Alman Tekelci Burjuvazisinin bir kanadının temsilcisi olan Sosyal Demokrat-Liberal Hükümetin, özünde faşistlere hizmet ettiği ve onlarla elele olduğuda bir kere daha açığa çıktı. Onlar ne kadar lafta anti-faşist olduklarını söyleyip gerçekleri çarpıtmak isterlerse iştesinler amaçlarına ulaşamayacaklardır.

Bu yapılan ne ilk nede sonucudur. Ezenle ezilen olduğu müddetçede olacaktır. Biz Türkiyeliler Yurtseverleride asla yıldıramayacaklardır. Her saldırı kınımızı bilir, mücadele azmimizi kamçılar.

Hagen'deki bu saldırı aynı zamanda yürüyüş hakkına yapılan bir saldırdır. Bu Alman Devletinin Polis Devleti olma yolunda gelişmesinin açık bir belirtisidir. Alman ve yabancı tüm işçilere, öğrencilere, yurtseverlere ve devrimcilere düşen görev, mücadele ile söke söke alınan demokratik haklarımızı korumak, onların bize verdiği hakları sonuna kadar kullanmaktır. Bu doğrultuda demokratik kitle teşkilatlarımızın çatısı altında toplanarak, Alman ve diğer yabancı Milletlerden işçilerle beraber mücadele edelim. İçişleri Bakanlığına ve Hagen polis müdürlüğüne protesto telgrafları çekerek imza kampanyaları açarak giriştikleri saldırıları protesto edelim.

(Baş tarafı S.5'te)

gerektiğini ve Patron-Ağa Demokrasisinde sizde pay vemeleri gerektiğini ispat ettiğiniz için tıpkı hakim sınıflar gibi gecici bir zafer kazandınız. İşçiler ise bu şanlı grevlerinden sayenizde yenik çıkmıştır. Fakat yenilgiler, zulüm ve işkence hiç bir zorluk Türkiye Proletaryasını yıldıramaz. Yenilgi, zafer, yenilgi, zafer... taaki zafere kadar. İşte Türkiye Proletaryasının ve tüm olarak Türkiye Halkının mantığı budur.

2- Şanlı Profilo Direnişini MC'nin bir tahriki olarak lekeliyor. Neden? Çünkü; onlar Profilo İşçilerinin yönteminin yani işten çıkarmalara ve tutuklamalara karşı direnişe devam yönteminin, faşizme karşı aktif mücadele yönteminin kitleler tarafından kavranmasına mani olmak istiyorlar.

Bu hainler bu iki yalanı bir arada söyleyerek akılları sıra bir yandan "barış" "yasal yol" sahtekarlıklarının işçi sınıfının bir yenilgisine neden olduğu gerçeğine diğer yandan faşizme karşı aktif mücadelenin tek çıkar yol olduğunu gerçeğini kitlelerden saklıyorlar.

T'K'P, TSİP, TİP ve DİSK'in Modern Revizyonist "önderliği" dışındaki her türden revizyonist ve oportunistin tavrında ibret vericidir. "Grev" öncesi MC'nin düşürülmesi ve böylece faşizmin kalkması için "Genel Yas" öneren (yani halkımıza T'K'P, TSİP, TİP Modern revizyonistleriyle aynı paralelde fakat değişik şekilde yalanlar söyleyen) bu sahtekarlar grevin yenilgisi üzerine yalınlık tohumları saçmaya başladılar. Fakat biz biliyoruz ki Türkiye Halkı her türden revizyonist ve oportuniste rağmen işçi sınıfının devrimci partisi önderliğinde uzun süreli ve can bedeli bir mücadele sonunda er veya geç zafere ulaşacak halkın iktidarını kuracaktır. Bu uzun süreli mücadele içinde yenilgiler, zafer tohumları taşımaktadır. Tıpkı en son yenilgimiz gibi. Her kötü şeyin bir de iyi yanı vardır. Son yenilgimizin kötü yanlı pek çok arkadaşımızın tutuklanmasında, baskın gömmesinde, istenilen kazanımların, vs. dir. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizde ölüm bile hoş geldi sefa geldi. Son yelgimizin iyi yanı ise kazandı

ğımız tecrübe ve çıkardığımız derslerdir:

1) Devlet sınıfsal bir baskı aracıdır. Devletin temelini silahlı güçler teşkil eder. Bu gün Türkiye'deki devlet, patron-ağa devleti dir. Ordu, Polis, Mahkemeler, Hapishaneler ve tüm burjuva organları, patron-ağa devletini ayakta tutan kurumlardır.

Seçimle bu devletin başına geçmek isteyenlerin yapmak istedikleri ve yapacakları tek şey, halkımızı baskı altında tutmak ve sömürmektir.

2) Patron-ağa devletini yıkmamanın, bağımsız ve demokratik Türkiye'yi kurmanın yolu "genel yas" değildir. Bu yol işçi sınıfının ideolojik-politik ve pratik önderliği altında verilecek uzun, çetin, dolambaçlı ve can bedeli mücadele-soncu Bağımsız ve Demokratik Türkiye'yi yaratacak DEVRİM yoludur.

3) Demokrasinin sınıfsal bir özü vardır. Her türden revizyonist ve oportunistin bahsini yaptığı "demokrasi" hakim sınıflar için (patronlar, toprak ağaları ve tefeciler) demokrasi, halkımız için ise baskı ve zulümdür. Sömürüdür.

4) "Faşizme Geçit yok" sloganı modern revizyonistlerin ve oportunistlerin bir sahtekârlığıdır. Çünkü Türkiye'de faşizm hüküm sürmektedir. Bu ülkemizin sosyo-ekonomik yapısının sonucu olarak hakim sınıfların yönetim şeklidir.

5) Faşizme karşı mücadele de aktif müdale esastır, pasif mücadele yenilgiye götürür. SS emperyalizminin uşağı modern revizyonistlerin önerdiği "barışçıl yol" sadece onlara hizmet etmekte, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi ne ise zarar vermektedir.

6) TC (Türkiye Cumhuriyeti) kanunları patron-ağa hizmetinde, halk düşmanı faşist kanunlardır.

7) Halk iktidarı, ancak işçi sınıfının devrimci Partisinin önderliğinde ve rülecek zorlu ve çetin bir mücadele ile kurulacaktır. "Parlementar yol", "barış içinde Sosyalizme geçiş" halkı kandırılmaktan, halkı sömürebilmek için seçim hazırlığı yapmaktan başka birşey değildir.

8) Başta İşçi Sınıfımız olmak üzere Türkiye Halkının Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesi bütün faşist saldırı, revizyonist-oportunist-sahte reformist sahtekarlıklara rağmen yükselmektedir.

9) DİSK'in modern revizyonist-reformist, Türk-İş'in sarı ve MİSK'in faşist sendika ağaları tarihin çöplüğüne atılacaklardır. Bu da elbette kendiliğinden değil işçilerin kararlı mücadelesi sonucu olacaktır. Böylece işçiler sendika kodamanlarının saltanatını yıkarak SENDİKA YÖNETİMİNE GELECEKTİR. işçilerir sendika yönetimine gelmesiyle Türk-İş, DİSK ve bağımsız sendikalarındaki işçilerin çelikten birliği sağlanacaktır. Bu istek tüm Türk-İş, Disk ve bağımsız sendikalara üye işçilerin EN YÜCE İSTEĞİ ve sınıf bilinçli işçilerin önündeki EN ACİL GÖREVDİR. Yenilgiye rağmen bu mücadele kazanımları kayıplarına ağır basmaktadır.

K.Kocadağ

DÜNYA OLAYLARI

DÜZENLEYEN: D.ATES

TAYLAND HALKININ SİLAHLI MÜCADELESİ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ YIKACAKTIR..!

Vietnam, Kamboçya, Laos halklarının şanlı mücadeleleri sonucu ABD emperyalizmi Hindicinin bir daha geri dönme üzere kovuldu. Hindi Çinden kovulan ABD emperyalizmi Bölgedeki çıkarlarını Tayland, Melezya, İndonezya ve Filipinlerdeki uşakları komprador-kapitalistler ve toprak ağası sınıflar vasıtasıyla ayakta tutmağa çalışıyor.

Bu ülkelerdeki Marksist-Leninist Partiler önderliğinde verilen halkın silahlı mücadelesinin son bir yıldan beri sürekli yükseliş göstermesi başta bu ülkelerin hakim sınıfları olmak üzere ABD emperyalizminde korku yaşatıyor. Telaşa kapılan işbirlikçi sınıfların temsilcisi hükümet yetkilileri Şubat ayı içinde toplanarak halkların yükselen mücadelesini bastırmak için işbirliği kararı aldılar. Fakat gelişmeler eninde sonunda ezilen halkların zafere erişeceğini göstermiştir ve gösterecektirde.

Nitekim Tayland İstihbarat ve Kontro-Gerilla Örgütü ISOK'un yetkilileri son yaptıkları açıklamada Tayland halkının mücadelesinin ulaştığı yeni boyutları gizleyemiyorlar.

Raporda Tayland halkının silahlı mücadelesine önderlik eden Tayland Komünist Partisinin 85 bin aktif üyesinin ve yüzbinlerce sempatanın bulunduğu, bu örgütün silahlı gücünü oluşturan Halk ordusunun 9000'e yakın sürekli askerinin ve halâ hazırda örgüt statüsünün işlediği 15 bölgenin olduğu belirtiliyor, sonuç olarak da silahlı mücadelenin yükselmeye devam etmesi halinde ayaklanmaların tam bir iç savaş haline geleceği öne sürülüyor.

Diğer yandan ülkede tam bir ekonomik buhran hüküm sürmektedir. İşsiz sayısı milyonları aşmakta, hayat pahalılığı gittikçe artmakta, enflasyon ise tehlike arz etmektedir. Hakim sınıflar buhranın yükünü halkın sırtına yıkmaktadırlar. Halk ise buna tepki göstermekte ve mücadeleye atılmaktadır. Çeşitli emperyalist ülkelerin temsilcileri arasındaki çelişkide gün geçtikçe büyüyor. Nisan ayında yapılan seçimleri Amerikan emperyalizminin bir kanadının uşağı olan, komprador burjuva ve toprak ağası sınıfların temsilcilerinin kazanmasından bu yana ülkede, büyük bir dengesizlik söz konusuydu. Yeni hükümet halkın gelişen mücadelesini sonucu bir taraftan Çin Halk Cumhuriyeti, Kamboçya, Vietnam ve Laos gibi ülkelerle ilişki kurarken, öte yandan efendisi ABD emperyalizmine karşıda göstermelik bir takım tedbirler aldı.

Amerikan askerlerinin Tayland'ı terk etmesini öngören bir anlaşmanın imzalanması gibi.

Son olarak Amerikan emperyalizminin sadık köpeği Mareşal THANOM'un Tayland'a geri dönüşünü protesto etmek için binlerce kişi yürüdü. Protesto mitingleri, yürüyüşleri tüm ülkeye yayıldı. Bu mücadeleler yer yer silahlı çatışmalara dönüştü. Bunun üzerine geleceğini tehlike gören Amerikan emperyalizmi, Tayland halkının gelişen mücadelesini bastırmak

ve bu bölgedeki hegemonyasını devam ettirmek için askeri bir darbeyle açık faşist diktatörlük kurdu.

Bu faşist diktatörlük hükümeti görevinden uzaklaştırdı. Anayasayı kaldırdığını, okulları kapattığını açıkladı. Basına sansür uygulayarak ilerici ve devrimci yayınları yasakladı, yöneticilerini tutukladı. Milyonlarca Marksist-Leninist klasiği yaktı. Onbinlerce işçi, genç, köylü ve yurtseveri tutukladı. Tutukluları mevcut hapisler almadığından Thammasat üniversitesindeki futbol sahasına doldurdu. Ülkede sıkıyönetim ilân etti. Yüzlerce yurtseveri ve komünisti katletti.

Bu gün Tayland'da tam bir terör havası esmektedir. Bir kez daha dünya halklarının baş düşmanlarından biri olan ABD emperyalizminin dünya jandarmalığı için, mübah olan her yola ve çareye başvuracağı görüldü. Bununla beraber Vietnam, Kamboçya ve Laos devrimlerinden sonra bölgedeki güç dengesinin bu gün artık halklardan yana değişmiş olduğunu unutmamak gerekir.

Gözardı edilmeyecek bir diğer durumda, Amerikan silahları ne derece teknik olarak geliştirilmiş, üstün vasıflı silahlar olursa olsunlar, silahları yaratanın insan olduğudur. İnsan kendi yarattığı herşeyden niteliksel olarak daha üstündür. Bundan ötürü tıpkı Vietnam, Kamboçya ve Laos'ta olduğu gibi yiğit Tayland halkı Amerikancı faşist diktatörlüğü eninde sonunda yıkıp, nihai yenilgiye uğratarak ülkenin kurtuluşunu gerçekleştirecektir. Bundan en küçük bir kuşumuz yoktur.

FİLİSTİN

Siyonistler tarafından işgal edilen, Filistin topraklarında yaşayan Arap toplumu, hem işgalçileri protesto etmek amacıyla, hemde KARA EYLÜL vahşetinin yıl dönümü dolayısıyla toplu halde genel greve gitti. KARA EYLÜL vahşeti 1970 yılında

linda Ürdün Kralı Faşist Hüseyin tarafından, Ürdündeki Filistin halkına karşı girişilmiş bir katliam hareketidir. Genel Grev bütün Arap toplumu tarafından çeşitli bölgelerde gerçekleştirildi. Kısa sürede mücadelenin boyutları gelişmiş, her yerde kendisini göstermiş, Siyonist İsrail Ordusu ve polisi halkın üzerine saldırtılmış ve bir genç Filistinli öldürülmüştür. Halk taş ve sopalarla faşist sürülerinin üzerine yürümüş halkın mücadele hırsı karşısında Siyonistler dehşete düşmüştür.

Siyonistler tarafından işgal edilmiş Filistin topraklarındaki Arap toplumunun aktif mücadelesi ve Lübnan'daki Filistin halkının ve Lübnan halkının beraber sürdürdükleri kavgaya, her türlü emperyalist komploya olan mücadeledeki kararlılıklarının en açık örneğidir.

İSPANYA

Faşist Suarez'in İspanya Halkının üzerinde uyguladığı ekonomik baskıların geçtikçe artarken, İspanya'nın bir çok bölgesinde işçiler direnişe geçmeğe başladılar. Galiçya ve Coronya'da 20000 inşaat işçisi üç haftadan beri mücadelesini sürdürürken, Katalonya bölgesinde 10 000 maden işçisi, Madrid'de tüm posta işçileri aynı şekilde greve başladılar.

Basklar Ülkesinde, 27 Eylül'de İspanya Halkının celladı, emperyalistlerin işbirlikçisi Frankonun geçen sene öldürttüğü 5 devrimci militanı, genel greve giderek andılar. Ve bütün devrimcilerin serbest bırakılmasını haykırdılar. Revizyonist İspanyol Komünist Partisi'nin hareketi başka bir güne ertelemek bahanesiyle, halkın hırsını kırmak için yaptığı uğraşılara halk, demokratik ve devrimci örgütlerin saflarında toplanarak, faşist baskılar karşısında yılmıyacağını gösterdi.

MISIR

Geçtiğimiz ay Kahire'de taşıma araçlarında çalışan işçiler greve gitmişlerdir. Kanunsuz grev yaptıkları iddiasıyla birçok işçi hapsedilmiştir. Arkadaşlarının serbest bırakılması amacıyla otobüs depolarını işgal eden grevdeki işçiler haklarını alana dek mücadele edeceklerine and içmişlerdir. Bunun üzerine polis in işgal altındaki otobüs deposuna saldırmasıyla iki taraf arasında şiddetli çatışma olmuş, polis silahını haklarını almak isteyen işçilere çekmiş, bir çok kişinin ölümüne ve yaralanmasına yol açmıştır. Grevdeki işçilerin istekleri; hayat pahalılığı karşısında % 10 zamdır. Sanaay bölümünde çalışan işçiler, verilmeyen ramazan primini alabilmek için başlattıkları direniş, büyük halk kitlelerinin katıldığı gösteri yürüşlerine dönüşmüştür. Bunlar Sedat İdaresinin, Mısır halkı üzerindeki ekonomik ve siyasi baskısına karşı kararlı mücadelelerinin en açık örneğidir.

Sedat'ın, Filistin halkının mücadelesini kırmak için kullandığı yeni siyaseti ve işçi sınıfı üzerindeki günden güne artan baskısı karşısında, Mısır halkının hoşnutsuzluğu artmaktadır.

SONLARININ YAKLAŞTIĞINI ANLAYAN AMERİKAN UŞAĞI FAŞİSTLER HALKA TERÖR UYGULAMAKTA BU TERÖR VE ZULÜM TAYLAND HALKININ KİNİNİ DAHA DA BİLEMEKTEDİR ..